דברי הכל אסורה. דולמי עייל בה ריחא: **ופתי דידי.** הלי בת תיהא לתקרובת כפת חמה ותבית פתוחה דמי: **הכי הלכתא.** לענין טעם לפגם מותר: חומץ פוגם גריסין רותחין **והרתיחן.** על האור אחר שנפל החומץ לתוכן: **וכן היו עושין.** נותנין חומץ לתוך הגריסין צונן והיה מצטיינן. **ורב דימי קתני להו: לא שיתמרו כו'.** חומרא היא כלומר לא שיכולו לא לתת[ג] פגם בתבשיל ממחת דבר אחר כגון שתהא חסירה מלח או יתירה לפי נפגם ממחת דבר אחר אין תולין הפגם בחסרון ותקור: **הלח.** לאיזהו טעם לפגם שמותר: **כל שאינה חסירה.** שום תקון ואינה נתלת מפני זה כלומר ואיסור זה פוגם טעמה. ואינה נתלת לאו דוקא דכיון דפגימתה פורתא קאי לה אינה נתלת: **ואיכא דאמרי.** הא דרייש לקיש לקולא: **נותן טעם לפגם שאמרו אין לומר כו'.** כלומר אין תולין הפגם בדבר אחר לומר חסירה היא מלח ואילו היתה כתיקונה לא היה זה האיסור פוגמה שהמלח היה מבטל את פגימת טעם האיסור ומתקנו הלח כיון דטעם האיסור פוגמה עכשיו כמות שהיא הוי פגם ומותר: **כל שטעמו וממשו** (ג) **לוקין עליו וזהו כזית בכדי אכילת פרס.** ועל כגון זה נאמר שיעור כזית בכדי אכילת פרס הלכה למשה מסיני שאם יש בכשיעור פרס של תבשיל כזית מן האיסור לוקין עליו מ"פ שאין כזית של איסור נאכל בפת אחת כיון דאינו שוהה באכילתו משהתחיל לאוכלו עד שגמרו הלא כדי אכילת פרס מצטרפת אכילתו ואוקיה אגב מה אין בכדי אכילת פרס של תבשיל איסור[ד] הואיל ושוהה באכילתו כזית[ה] יותר מכדי אכילת פרס הוו להו כשתי אכילות של פרס.